

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Harmincnégy küzdelmes, dolgos esztendő...*

Forrás:

Független Budapest

Bp.
(Hely)

1920 IX 3
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Bódy Tivadar

Idő

"1920"

Személy

Harmincnégy küzdelmes, dolgos esztendő...

Bódy Tivadar dr. a Független Budapest útján búcsúzik a főváros közönségétől.

Harmincnégy évi fáradhatatlan és küzdelmes munka után büszkén és felemelt fővel távozik Bódy Tivadar dr. a polgármesteri székéből. Harmincnégy év hosszú, nagy idő és ezalatt Bódy mindenkor a munka embere volt, küzdött, dolgozott a fővárosért és a főváros lakosságáért. Három évtized után, amikor távozik onnan, ahova a polgárság bizalma emelte őt, nem visz magával mást, mint határtalan munkakedvét, értékes tapasztalatait, őszinte szeretetét és mély háláérzését azzal a várossal szemben, amelynek egyik jelentős korszakában volt ura és szolgálója egyaránt.

Távozása annál is inkább szomorú, mert éppen a mai időkben lett volna továbbra is szükség az ő markáns egyéniségére és erős kezére, amellyel a főváros szerteágazó gyeplőjét összetartotta. Hisszük és reméljük, hogy ha az utód, felfogásában nem is minden tekintetben azonosítja magát elődjével, de nyílt útmutatásait, a becsületes és őszinte akarás fáklyájával megvilágított ösvényen követni fogja.

Bódy távozása alkalmából a *Független Budapest* hasábjain búcsúzik a főváros közönségétől. Kérésünkre röviden körvonalozta három évtizedes szolgálatának jelentősebb mozzanatait, hogy a tiszteletréméltó mult jelentősebb állomásainál röviden időzzék. A búcsúzó polgármester szerényen elhárít magától minden érdemet, amit hosszú munkássága után neki tulajdonítanak és csak arra hivatkozik, hogy mindenkor *a munka, a lelkiismeret és tisztesség* szentháromságának volt a követője.

— Amikor 34 év után megváltam a főváros szolgálatából — kezdte beszédét Bódy — tettem ezt abban a hitben, hogy ezzel is a főváros érdekeit szolgálom. Egyrészt azért, mert

nem akartam okot és alkalmat szolgáltatni arra, hogy a személyem szét-

huzásoknak és egyenletlenségeknek legyen a kiindulópontja.

A többségnek annyira exponáltan megnyilvánult akarata folytán tehát félreálltam. Nem azért, mintha megijedtem volna attól a nagy munkától, ami most vár a polgármesteri tiszttség viselőjére, nem is mintha ki akartam volna térni ez elől, hanem azért, mert azt hiszem, hogy az, aki bizalmát bírja a jelenlegi közgyűlési többségnek, többet érhet el, mint az, akinek egyénisége talán pártszempontokból kevésbé szimpatikus a többség előtt. Bár ha én sohasem tagadtam meg sem keresztény mivoltomat, sem magyar hazafias érületemet.

— Sajnos, a sors mostoha viszonyai olyan időben juttattak ezelőtt két és fél esztendővel a polgármesteri székbe, amikor azután röviddel a forradalmi viszonyok mindent felforgattak. Utána következett a szerencsétlen kommunizmus, majd a román megszállás s mindezek teljesen lehetetlenné tettek bármilyen alkotó munkát. Ellenkezőleg, csakis arra lehetett szoritkozni, hogy *mentsük, ami menthető.*

— Most kerülhetett volna sor az alkotásra, a termékeny munkára, ami azonban egyelőre arra kell, hogy szoritkozzék, hogy a háború és a forradalmak hat esztendeje alatt elhanyagoltakat pótolja s mindent rendbehozzon, ami a polgárság érdekében szükséges. Hogy ehhez elsősorban rendezett pénzügyi viszonyok kellenek, az szinte természetes.

— Mindez természetesen erős akarattal

meg is valósítható. Ha a tanács összefog a közgyűléssel és olyan emberek kerülnek az ügyek élére, akik megfelelő értéssel, tudással és tapasztalattal bírnak, lelkiismeretes, megfeszített munkával okvetlen sikerhez fog vezetni. Hiszen amit az úgynevezett

régi rezsim el tudott érni, azt is csak szorgalmas, odaadó, megértő, összefogó munkának köszönheti.

— Egész életemben a munka embere voltam, lelkiismerettel, becsülettel, tisztességgel dolgoztam, fáradtam reggeltől késő estig. Örömmel, készséggel tettem ezt, mert szeretettel csüggttem mindenben, ami a fővárossal kapcsolatban volt, amivel előbbre tudtam vinni az ügyeket és amivel hasznára tudtam lenni a fővárosnak és a főváros — általam mindenkor szeretett és tisztelt — polgárságának.

— 1886 szeptemberében léptem be a főváros szolgálatába és úgyszólván mindenféle hivatalában dolgoztam. Végigmentem az összes segédhivatalokon, voltam a legtöbb ügyosztályban, az előljáróságoknál, az árvaszék-nél, sőt dolgoztam a közmunkák tanácsánál is, mert azt tartottam, hogy

*a közigazgatást nem elméletben, hanem gyakorlatban lehet igazán meg-
tanulni.*

A helyszínen lehet kitapasztalni, hogy milyen irányban kell helyesen működni, milyen irányú segítségre van szükség, hogy eredményeket tudjunk elérni.

— Mikor vezető-tanácsnoki állásba jutottam, a pénzügyi és gazdasági osztály élére kerültem, ahol tíz évig dolgoztam. Itt sikerült a pénzügyeket annyira rendbehozni, hogy a fővárosnak nem volt semmi gondja azzal, hogy honnan szerezze meg a munkálkodáshoz szükséges anyagiakat. Utóbb mint alpolgár-

mester az építkezési és közlekedési ügyek vezetését vettem át és az itt elért eredményekből még intenzivebb munkássághoz meritettem kedvet.

— Tanítómesterem és éveken át volt főnököm, *Vaszilievits* alpolgármester elhalálozásával újból a pénzügyek vezetése került a kezeimbe és itt folytattam munkásságom addig az ideig, míg a polgármesteri állásba nem kerültem. Időközben a vezetés nélkül maradt Városi Vasút ügyeit is több éven át intéztem, ahol szintén arra törekedtem, hogy a főváros és a polgárság érdekeit szolgáljam.

— Most, hogy megváltam a polgármesteri széktől, — nem mondom —

fájdalmasan bucsuzom el attól a közönségtől, amelynek érdekeit három évtizednél hosszabb időn át szolgáltam.

Ezt a búcsút azonban megkönnyíti az a tudat, hogy mindenkor és minden körülmények között egyedül *a közönség érdekeit* tartottam szem előtt. Egyetlen cselekedetem, munkám, intézkedésem nem volt, amiben más, mint a köz érdeke vezetett volna. Ha gyarló tehetségem határt is szabott annak, hogy többet tehessek, állithatom, hogy időt, munkát fáradságot sohasem kíméltem, hogy minél többet és minél jobbat nyujthassak. Ha azon a téren, amelyen még hátralévő éveimben munkálkodni szándékozom — a közuti vasutak terén — szolgálatot tehetek a fővárosnak és lakosságának, akkor igazán boldognak fogom magamat érezni. (gy. e.)

Bódy Tivadar bucsuztatása. *Bódy* Tivadart, a főváros távozó polgármesterét csütörtök délelőtt bucsuztatták a Városházán. Felkeresték a tisztviselők, majd *Rózsavölgyi* Antal előljáró vezetésével a kerületi előljárók küldöttsége jelent meg előtte. s meglehetősen hangú beszédben méltatta azokat az érdemeket, amelyeket *Bódy a város fejlesztése és felvirágoztatása körül* szerzett. *Bódy* meghatottan válaszolt és megköszönte azt a támogatást, amivel a kerületi előljárók részéről mindig találkozott.